

Historien om Drammelstrup Skole

Hvorfor blev Drammelstrup Skole placeret lige langt fra Grund, Spidsborg og Drammelstrup? Og ikke i en af de nævnte byer? Ejvind Rygaard, der i næsten hele sit liv har været nabo til skolen, giver her svaret: Da Fausing Skole ikke kunne rumme flere elever sidst i 1870'erne blev der oprettet et nyt skoledistrikt for Grund, Spidsborg og Drammelstrup. Sognerådet valgte en central placering i forhold til de 3 små bysamfund.

Ejvind Rygaard fortæller videre: - Drammelstrup Skole startede i oktober 1880. Den bygning, som ligger langs med Nordkystvejen, var både skole og beboelse indtil 1914. Da blev der bygget en skole med to skolestuer og gymnastiksal på loftet. Den gamle bygning blev lavet om til en bolig for læreren og en mindre til lærerinden i den sydlige ende.

I skolens udhus var der vaskerum, som de to lejligheder måtte dele. De måtte aftale vaskedagene indbyrdes, men de brugte også den samme vaskekone. Der var et tørvehus til hver, derefter en stald med en bås og et hus til tre grise. Derefter WC'er til piger og drenge og et som brugtes af lærerne.

Skolens første lærer, Anton Peter Nikolaj Skov Eriksen, kom fra Pindstrup, men i sommeren 1887 tog han sin afsked på grund af sygdom; han var da kun 40 år gammel.

Lærer Pedersen

Efterfølgeren, lærer Johan Egeberg, var i Drammelstrup Skole i 19 år. Anthon Pedersen kom i 1907 fra Lime og var i Drammelstrup til 1935. Jeg gik ikke i skole til ham, men jeg kom der meget. Jeg hentede avis dag nede ved Henrik posten. og så hentede jeg maltsukker og lang tobak, når der skulle ny forsyning til. Lærer Pedersen var meget aktiv, men hans store interesse var at få et spil kort i hånden, til en whist eller en hjerterfri. Bare der var en chance, så var han god til at få samlet fire mand. Det var tit min fader måtte se at blive færdig, for nu skulle der spilles. Når han så fik den lange pibe tændt - den stod på gulvet, spidsen ind gennem vestens knaphul - så var han rigtig i sit es.

Lærer Egeberg

I 1935 flyttede de til Nørregade 16 i Auning, og da måtte mine forældre til hen at have et spil whist. Lærer Pedersens havde fire børn, den ældste søn var dyrlæge Tage Bjørn Pedersen i Vivild.

Efterfølgeren Otto Johannes Pedersen var født i Harboøre. Ham gik jeg i skole til i fire år. Han var meget indre missions præget, og det var måden at undervise på også; vi havde mange timer i religion. Det tog vi jo heller ikke skade af, men for lidt og for meget fordærver alting. De flyttede til Tirstrup på Djursland.

Skolens elever med lærer J. EgeBerg til venstre, han var lærer på Drammelstrup Skolen fra 1887 til 1906.

Drammelstrup Skole og Ejvind og Ingrid Rygaards gård midt i billedet. Fotograferet i 1952.

I august 1939 kom Jenny og Folmer Jørgensen. Jørgensen blev lærer og kirkesanger. Han var dygtig og vellidt som underviser, også i aftenskolen. Men da der efterhånden blev megen usikkerhed om, hvordan fremtidens centralskoler skulle bygges op (på et tidspunkt var det meningen, at der skulle bygges i Fausing, der hvor Trafikskolen er i dag), så flyttede Jørgensen i 1957 til Esbjerg. Men en stor by, og fiskerby, det var ikke lige sagen, så lidt som at bo i et kvarter hvor husene var ens - de kaldtes Havregrynshusene - så de flyttede til Kallehave Skole, indtil den blev lukket, så til Rask Mølle som næsten nabo til skolen, hvor de begge blev vikarer af og til. Lærer Jørgensen døde i 1984 og er begravet på Virring Kirkegård.

**Jeg har altid følt mig som er
Mor for mine Elever...**

Siger Lærerinde Frk. Kirsten Hansen, der den 1. Januar kan fejre 25 Aars Jubilæum for sin Ansættelse ved Drammelstrup Skole.

Tre af Klassens yngste Elever: Store Else, Anna Margrethe og Lille Else er blevet kaldt op til Katederet, efter Minespillene at dømme ikke i noget ubehageligt Ærinde.

Lærerinde Frk. Kirsten Hansen, Drammelstrup Skole, passerer i Løbet af de kommende Aar et Par ret bemærkelsesværdige Jubilæer.

Mandag den 1. Januar er det 25 Aar siden, hun blev ansat som Lærerinde ved Drammelstrup Skoledistrikt, og til Foraaret 1954

Overgang, hvor de Folk, der havde flest Børn her paa Egnen, flyttede andet Steds hen, medens de der kom, til Gængæld ingen havde. Modsat har vi en Overgang været oppe paa 70 Elever. Det var Ti der!

Da de tyske Lærerkraefte

*Øverst maleri af skolen i 1943
Nederst klasselokalet ved julen 1957.*

I Drammelstrup efterfulgtes han af Leif Hyllested fra Ørum der var ansat et par år frem, til han flyttede til Fjellerup Skole. 3. og 4. klasserne sluttede deres skolegang med vikar, til de begyndte i Auning Skole i august 1960.

Den første forskolelærerinde var Antje Aalstrup Poulsen, som blev ansat i 1914. I 1916 blev hun ansat ved Hannebjerg Skole, hvor hun tidligere havde været vikar. Så fik vi i de næste fem år lærerinde S. Rasmussen. Derefter kom Kirsten Marie Hansen, født i Tjele sogn i 1898. Hun var en dygtig og stabil lærerinde. Hun blev i pladsen de næste 40 år, indtil skolen blev nedlagt, og alle elever flyttet til Auning.

Københavnertur med indkvartering på fregatten Jylland

For flere generationer af provinsbørn var de obligatoriske skoleudflugter til landets hovedstad for mange synonym med indkvartering på Fregatten Jylland. I 1925 var 'Komiteen til Fregatten Jyllands Bevarelse' blevet stiftet og havde overtaget skibet. I de følgende år sættes arbejdsløse i gang med at renovere fregatten og fra 1936 til 1959 har tæt på 200.000 børn fundet logi i store sovesale under dæk.

Foreningen 'Provinsbørns ferieophold i København', der havde til formål at gengælde den gæstfrihed Københavnerbørnene mødte ved ophold i provinsen, stod i lang tid bag det praktiske omkring overnatningerne.

I 1937 alene overnattede 10.000 børn på det flydende hotel, der blev flyttet lidt rundt gennem årene, men i sommerperioden blandt andet fandt kajplads ved Knippels Bro og Langebro. Under krigen var fregatten beslaglagt af tyskerne, der efterlod et noget mishandlet skib.

Ved vintereftersynet i 1947 på Orlogsværftet måtte det hæderkronede gamle skib endda lide den tort at kæntre på grund af en åben ventil og lægge sig på bunden, hvorfra det igen blev hævet og istandsat.

arkiv

Drammelstrup Skole på udflugt til København 1955. Fra slutningen af 1940'erne tog de ældste klasser landet over til København i 3-4 dage med overnatning på fregatten Jylland. Fregatten kom til Ebeltoft 1960. Samme år som Drammelstrup Skole lukkede.

Skolen nedlægges og Bomuldsspinderiet overtager skolen

Efter nedlæggelsen i 1960 købte fabrikat Leo Nissen skolen for at flytte Randers Bomuldsvæveri hertil.

Bomuldsvæveriet producerer 6000 karklude om dagen med navn broderet på. Stor succes! Virksomheden må køre rundt i de omliggende byer for at hente folk til de tre holdskift. Mange handicappede får job her.

Leo Nissen må udvide sidst i 1960'erne. Rydder køkkenhaven og går i gang med at støbe. Men får afslag af Landbrugsministeriet. Leo Nissen kontakter derfor Rougsø borgmester Søren G. Nielsen og han skaffer på få dage Leo Nissen en byggegrund og en byggetilladelse i Allingåbro.

Bomuldsvæveriet flyttes til Allingåbro i 1969 og bliver nordens største virksomhed af sin art.

Leo Nissen og hans kone sælger til Notat i 1976 og flytter til Gyvelskrænten i Allingåbro. Bor i dag i Molshuse i Auning.

Bomuldsvæveriet opkøbes 1978 af CW Obel. Sælges senere til B6 Gruppen og produktionen flyttes til Tyskland i 2009

I forbindelse med en renovering fandt Leo Nissen i 1971 en del skoleprotokoller fra 1881 til 1930 på loftet.

- Skole- og ferieplan for 1893
- Overhøring af eleverne 1-2 gange årligt af skolekommunikationen
- Skolekommunikationsmedlemmer var ikke altid enig i deres vurdering
- Dagbog fra 1910
- Dagbog over skolegangen 1909. Forældre, værge, husbond – 11 ½ skoledag
- Gymnastikprotokol

Dette materiale er blevet indleveret til Sønderhald Engsarkiv.

Redaktør M. Bytøft, Østergade 47,
Auning, tlf. (06) 48 31 37

Ankvarisin 24-12-1971 RSH

SØNDERHALD

Gamle skoleprotokoller fundet i Drammelstrup ...

Den ældste går tilbage til omkring 1880 og indeholder bl. a. en skarp reprimande til læreren

AUNING — Skoleinspektør A. Arendt Nielsen, Auning, der arbejder ihærdigt med at skrive historien om Sønderhald kommunes skolevæsen i gamle dage, bliver nu i stand til at føje endnu en brik til det store mønster, idet nogle gamle skoleprotokoller er dukket frem af glemmelsens støv.

Det er fabrikant Leo Nissen, bomuldsvæveriet, Allingåbro, der har gjort fundet på loftet af sin ejendom i Drammelstrup mellem Fausing og Allingåbro. Leo Nissen har privat beboelse i den gamle kommuneskole, og i forbindelse med en restaurering af ejendommen fandt man i en krog på loftet en lille stabel bestående af ialt fire protokoller, hvoraf de tre er særdeles velbevarede, mens den fjerde og ældste er noget medtaget, men den vil med lidt behændighed kunne istandsættes.

Drama i skolen

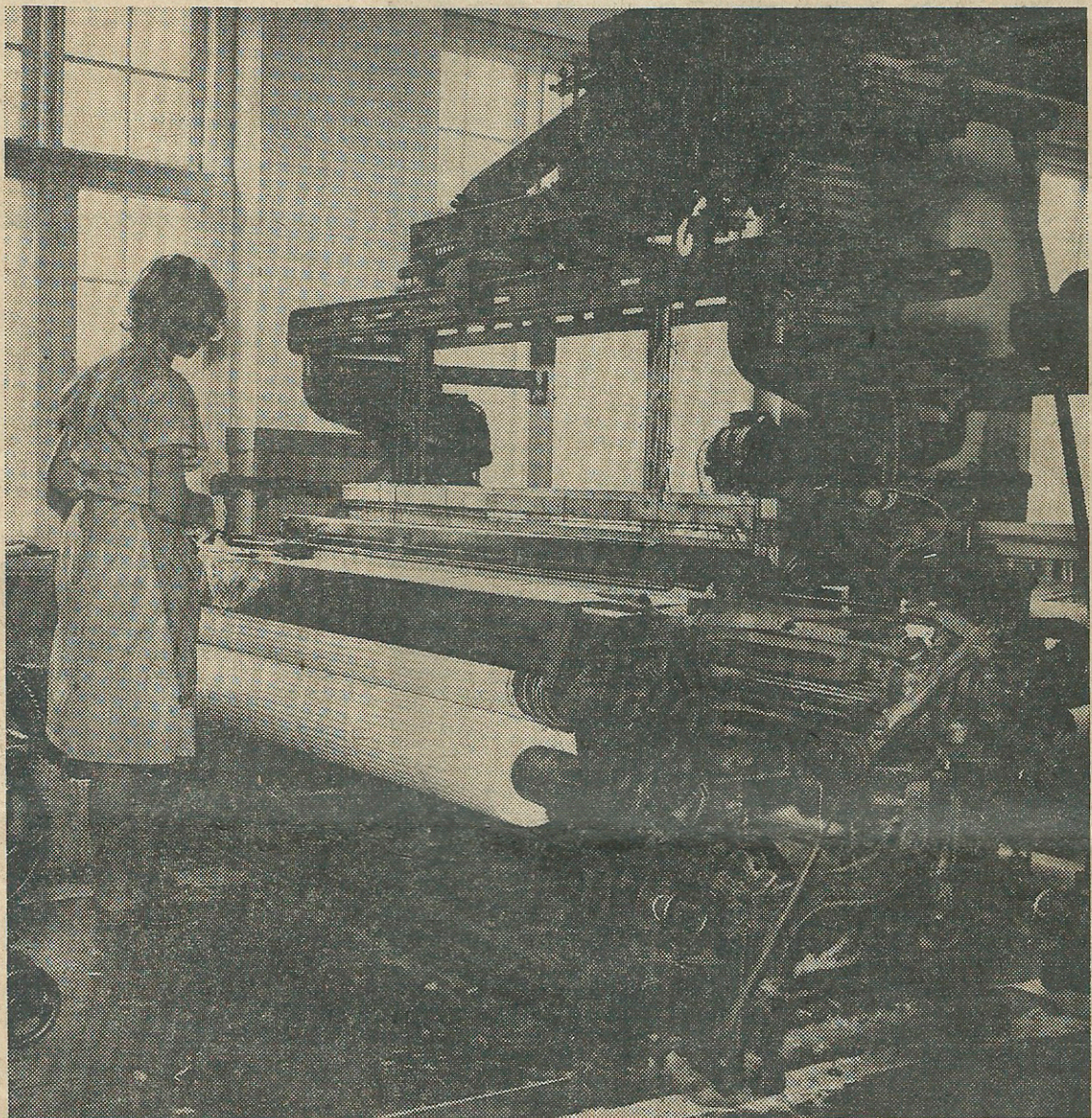
Denne ældste protokol er en dagbog over Drammelstrup skole, og den er fyldt med morsomme og interessante noter. Der er bl.a. inventar- og lærerbogsfortegnelse, så man kan se, hvad skolen var udstyret med, og

der lyser også ligefrem drama ud af protokollens sider. Således står der med meget stor, men absolut sirlig skrift følgende sætning på et af de guldne blade: de andre to skolekommissionsmedlemmer vare vel til stede, men nægtede (med tyk streg under nægtede) at underskrive en efter deres mening uretfærdig bedømmelse. A. Eriksen. Denne A. Eriksen er det tredje skolekommissionsmedlem, som var mødt op i Drammelstrup skole den 29. april 1881 for at orientere sig om skolebørnenes standpunkt, og de to andre medlemmer har altså protesteret over for læreren mod, at han har givet børnene for lave karakterer.

Også lørdagsfrihed

På andre sider i den tykke protokol kan læses om bl.a. skoleplan og ferieplan gældende fra 1. maj 1893. Læreren regner ud, at fridagene ialt i det kommende år løber op i 119 dage, således at der bliver 246 skoledage. I de 119 dage er de 52 søndage medregnet, desuden 13 lørdage om sommeren, så man havde altså lørdagsfrihed i skolevæsenet i hine tider. Sommerferien varede i 30 dage

og juleferien 10-12 dage, men læreren regner i sammentællingen dog kun med 10 dage. Til »uforudsigelige hindringer« er afsat tre dage. Sådanne hindringer kan f. eks. være lærerens rejse til Vendsyssel for at deltage i et bryllup, som det står anført et sted i protokollen. Mange hverdagssituationer i skolen lyser ud af bladene, og for en skolehistoriker og mange andre er det interessant materiale. De tre andre protokoller er skolens to dagbøger fra århundredeskiftet frem til 1935 samt en gymnastikprotokol, som også indeholder en hel del interessante detaljer. Protokollen er taget i brug i året 1900 og fortæller om, hvilke gymnastiske øvelser der er indøvet med børnene de forskellige dage af året. Gymnastiksal var der ikke i Drammelstrup skole. Gymnastiske øvelser måtte gøres i det fri, i skolegården. Morsomt er det at se, hvilke øvelser der er tale om, bl.a. klavring og veltigering, herunder »bagspring«. Endvidere er anført kolonner for øvelser i trapez, i ringe og i »marche«, og at man var med på moderne ved århundredeskiftet, viser også denne protokol, idet der sandelig er en rubrik for svømning.

Karklude-fabrikationen i gang. Paa seks væve af denne type fabrikeres der daglig 36.000 gulv- og karklude.

**Initiativ og dygtighed
forenet i et
usædvanligt væveri..**

13. juli 1963

Initiativ og dygtighed i forening giver gode resultater. Alligevel er det en præstation, at den kun 23-aarige tekstilarbejder Leo Nissen efter kun ganske kort tids selvstændigt virke nu har overtaget Drammelstrup nedlagte skole og indrettet den til væveri med i alt ni væve og en udbygget syafdeling.

Leo Nissen begyndte i en baggaard i sanerings-kvarteret i Randers. Dengang var kun to beskæftiget — Leo Nissen og hans hustru. Nu er der 13, og saa er man endda bagefter med leveringerne.

Produktionen er i første række karklude og gulvklude — 6000 om dagen pr. maskine. Haandklæder og viskestykker kommer i anden række ved vævene, men derudover indkøber Leo Nissen frotté i metemaal og forarbejder det til haandklæder paa systuen.

Verdens eneste

Der er mange jern i ilden, og dagligdagen paa Drammelstrup skole er præget af travlhed. De tidligere fredelige skolestuer runger af vævenes larm, og i gymnastiksalen paa første sal snurrer symaskinerne og spolemaskinen.

— Det er ikke de sidste nye væve, vi arbejder med, fortæller Leo Nissen. — Jeg har købt dem brugt, og har selv lavet en hel del af de maskiner, vi bruger i produktionen.

Uden at overdrive kan jeg sige,

*Vi har gjort
en god handel*

Fra den landskendte HØJER tæppefabrik har vi købt et parti 1/1-uldne WILTON-TÆPPER i den kendte RUBIN kvalitet. Tæpperne er i usædvanlig smukke mønstre, og kvaliteten kan ikke faas bedre. Tæpperne er mrkl. FFFF og mølægte.

Str. 250×350 cm

KUN 665,-

Str. 300×400 cm

KUN 895,-

BEMÆRK VORE PRISER
— DER ER Penge AT SPARE

GERNE PAA KONTO
— og betalingen bliver
imellem Dem og os.

Leo Nissen og hans hustru med de færdige produkter paa virksomhedens kontor, hvor fru Nissen passer kontorarbejdet.

at jeg er den eneste i verden, der laver den slags produkter. Dermed skal ikke være sagt, at jeg leverer alle karklude og gulvklude, men jeg er den eneste, der væver kludene med navn, og det skyldes udelukkende, at vi arbejder med de ældre maskiner, der kræver særskilt pasning — en ting de store tekstilfabrikker ikke har raad og arbejdskraft til.

6000 sting i minuttet

★ — Er maskinerne i væveafdelingen ikke af allersidste dato,
★ rummer syafdelingen til gengæld de mest moderne maskiner, fortsætter Leo Nissen. —
★ Saaledes har vi netop anskaffet en symaskine, der kanter og skærer kludene til, og den syr 6.000 sting i minuttet.

I selve produktionen har Leo Nissen syv beskæftigede, og han har endvidere to salgschauffører.

Det er en betydelig udvidelse af medarbejderstaben, men den har været nødvendig.

Blandt de ansatte er en del handicappede, og Leo Nissen har i flere tilfælde foretrukket en medarbejder, der har været handicappet.

— Vi arbejder paa akkord, fortæller han, og en handicappet kan fuldt ud være med her. Flere gange oplever man, at en handicappet er mere omhyggelig og paapasselig end andre arbejdere, og det er baggrunden for, at jeg aldrig har været bange for at antage dem. Jeg uddanner dem ikke med henblik paa, at de skal fortsætte andre steder, men for at kunne have dem med i den daglige produktion her.

Ikke svært at faa arbejdskraft

Jeg har ikke haft besvær med at skaffe arbejdskraft her i Drammelstrup. Tværtimod. Det har aldrig knebet med at faa den hjælp, der er nødvendig. Jeg tror endda, det har været lettere her, end det ville have været i en større by, for eksempel Randers.

★ Leo Nissen er udlært paa de store tekstilfabrikker i Vejle, men efter nogle aar at have været fastansat kom trangen til at arbejde selvstændigt. Han prøvede — og fik økonomiske lusinger, det indrømmer han. Men han gav ikke op — og i dag er belønningen der i form af en blomstrende virksomhed.

Joker.

Ingen raadgivere: — Mødrehjælper

JØRGENSENS FLY-REJSE

MALLORCA, 8 dg.	550,-
5 dg. fra	685,-
22 dg. fra	820,-
COSTA BRAVA,	
11 dg. fra	685,-
22 dg. fra	965,-
ROM - SORRENTO	
8 dg. fra	795,-
15 dg. fra	1070,-
ITAL. RIVIERA	
11 dg. fra	795,-
22 dg. fra	1125,-

Bomuldsvæveriet flytter produktionen til det gamle DDR

Den hæderkronede virksomhed på Tøstrupvej i Allingåbro, der siden 1989 har været en del af B6 Gruppen, har nulstillet produktionen, men er dog fortsat hjemsted for beskedne fem medarbejdere.

Af Lars Norman Thomsen
lars.n.thomsen@lokalavisen.dk

ALLINGÅBRO Lyden af væv-maskiner, der hamrer løs og den særlige duft af endnu en ordre karklude som er sat i produktion, er nu historie på Bomuldsvæveriet i Allingåbro, der blev startet i 1958 af fabrikant Leo Nissen i ydmyge lokaler Drammelstrup og i slutningen af 60'erne flyttet til den nuværende adresse på Tøjstrupvej.

De 13 tilbageværende ansatte fik allerede i forsommeren

Salgschef Ole Hansen er en af blot fem tilbageværende medarbejdere på Bomuldsvæveriet i Allingåbro. Produktionen er outsourcet til det gamle DDR.

vi i de senere år er blevet pålagt af blandt andre Arbejdstilsynet,” siger direktør Brian Stenbro, B6 Gruppen.

Virksomheden i Østtyskland,

uden at det har ført til andet end løse sonderinger med sig.

“Vi har tid til at vente på den rigtige køber, og vi har på ingen måde planer om at flytte

FAKTA

BOMULDSVÆVERIET

A/S blev i 1978 opkøbt af CW Obel, der drev virksomheden videre i en årrække for B6